

Küfe

– seçkingündüz · 25 Mart 2012

KÜFE

Sırtımda bir küfe yalnızlık
Kuş gibi hafif
 uçur dağları aşır
Yerinden kımıldamaz
 taştan ağır
Yanılmaz gerçek içindekine bağlı
Dolup boşalıyor
Boşalıp boşalıp doluyor
Ama hep taşınmak istiyor
Bir dediği iki olmadı varsın şımarsın
Sonlanınca şiirim biliyorum arayacak gözlerim
Beklentiyle örülmüş o sımsıkı kara kuru dalları

Seçkin GÜNDÜZ